

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/257/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200065
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014200065.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: npor. C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., právne zastúpený: JUDr. Martin Basista, advokát so sídlom Štefánikova 8, Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27. novembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/7/2014-48 zo dňa 16. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 7/2014-48 zo dňa 16. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 72,92 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/7/2014-48 zo dňa 16.10.2015 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného Č.p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 139,82 €.

2. Rozhodnutím Č.p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013 žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 491 zo dňa 12.11.2010, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky, pretože porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že

dňa 14.12.2009 asi o 9.45 hod. v miestnosti určenej na prijímanie stránok v objekte OCP PZ Poprad počas výkonu štátnej služby a počas vykonávania administratívnych úkonov v konaní vo veci pobytu cudzincov na území SR prijal od A. W. W. krabicu žltej farby, o ktorej mu uviedla, že sa v nej ako dar nachádza žeň-šeň. Žalobca ďalej dňa 01.02.2010 v čase asi o 9.41 hod. v miestnosti určenej na prijímanie stránok v objekte OCP PZ Poprad počas výkonu štátnej služby a počas vykonávania administratívnych úkonov v konaní vo veci pobytu cudzincov na území SR prijal od A. W. W. krabicu, o ktorej obsahu mu na jeho otázku odpovedala, že je to ovocie. Krabicu žalobca odložil do skrine v miestnosti. Uvedeným konaním tak porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keďže nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom a svoje sily nevynaložil na ochranu práv a ochranu majetku občanov, ale naopak svojim protiprávnym konaním do týchto práv hrubým spôsobom zasiahol a to tým, že od inej osoby neoprávnene prijal nenáležité materiálne plnenie a takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol oboznámený s nariadením ministra vnútra číslo 18/2008.

3. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalovaný vychádzal z dôkazov získaných v trestnom konaní, pričom tieto dôkazy nesvedčili v jeho neprospech, keďže trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené. Žalovaným zistený skutkový stav vychádzajúci predovšetkým z použitia informačno-technických prostriedkov je nedostačujúci a neodôvodňuje záver o porušení služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Rovnako žalovaný v rozhodnutí neuviedol žiadnu skutočnosť, v zmysle ktorej by ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V súvislosti s otázkou zistenia skutkového stavu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/29/2013 zo dňa 25.09.2013, ktorý odkazuje na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v náleze sp.zn. II.ÚS/5/2011-77, z ktorého vyplýva, že použitie informačno-technických prostriedkov bez predchádzajúceho súhlasu toho, komu sa zasahuje do súkromia v inom ako trestnom konaní je možné, iba ak je to nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti štátu, obrany štátu, predchádzaniu a objasňovaniu trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/19/2013 zo dňa 11.06.2013, ktorým zrušil prvotne vydané druhostupňové rozhodnutie žalovaného (rozhodnutie Č.p.: SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17.02.2011) z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. V odôvodnení tohto rozsudku konštatoval, že pre účely dostatočne zisteného skutkového stavu veci je potrebné, aby žalovaný zistil v rámci opätovného pojednania veci obsah krabíc, ktoré žalobca prijal od A. W. W. a tento obsah vyhodnotil v nadväznosti na etický kódex príslušníkov PZ a porušenie služobných povinností. V danom prípade bolo potrebné uviesť aj presný časový údaj o konaní žalobcu. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí posudzoval konanie žalobcu v nadväznosti na etický kódex a porušenie jeho povinnosti, ale učinil tak bez reálnej vedomosti o obsahu krabíc a to napriek tomu, že mu to prikázal Najvyšší súd Slovenskej republiky v svojom rozsudku. Žalovaný nepostupoval dôsledne ani pri výhrade formulovanej v uvedenom rozsudku o potrebe doplnenia administratívneho spisu o služobnú prísahu žalobcu a interné predpisy upravujúce disciplínu policajtov, ktoré mali byť konaním žalobcu porušené. K otázke použitia dôkazov získaných v trestnom konaní uviedol, že ustanovenie § 238 zákona č. 73/1998 Z.z. použitie informačno-technických prostriedkov ako dôkazov v administratívnom konaní umožňuje, pričom tieto dôkazy podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že žalovaným zistený skutkový stav neumožňuje bez pochybnosti prijať záver o splnení podmienok v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/zákona č. 73/1998 Z.z., t.j., že žalobca sa svojim konaním dopustil zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti za súčasného splnenia podmienky, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný v dôvodoch odvolania uviedol, že skutkový stav bol v predmetnej veci zistený v dostatočnom rozsahu. Z výsledkov použitia informačno-technických prostriedkov jednoznačne vyplýva, že žalobca nenáležité plnenie, na ktoré

nemal žiadny právny nárok od inej osoby prijal. V administratívnom konaní boli dôkazy zabezpečené a vyhodnotené v súlade s § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., pričom bol správne prijatý záver o splnení podmienok v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Zdôraznil, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Právny názor krajského súdu vyslovený v napadnutom rozsudku ohľadom opätovného prejednávania veci žalovaným za účelom zistenia obsahu krabíc je z časového hľadiska irelevantný a nesplniteľný, nakoľko išlo o druh veci podliehajúci skaze. Skutočnosť, že žalobca si riadne ako aj aktívne a svedomitě plnil služobné úlohy počas jeho príslušnosti k PZ nemôže byť ospravedlnením za jeho protiprávne konanie. V súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním uviedol, že splnenie zákonných predpokladov prepustenia zo služobného pomeru musí byť dané v čase rozhodovania o prepustení a tieto predpoklady nie sú závislé od výsledku trestného konania. Porušenie služobnej prísahy resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. V konaní o prepustení policajta nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku. Rovnako sa neuplatní zásada prezumpcie neviny a to ani v prípade, ak ide o totožné konanie, pre ktoré sa vedie trestné konanie. Porušenie služobnej prísahy nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu, pričom otázka trestnoprávnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že záver krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu považuje za správny, pričom argumentácia žalovaného v odvolaní nemôže obstať. Správny súd aj napriek tomu, že nie je súdom skutkovým sa musí zaoberať otázkou aké konkrétne skutočnosti zobral žalovaný do úvahy pri svojom rozhodovaní a preto sa postup skutkového posúdenia žalovaného stáva pri opravných prostriedkoch neoddeliteľnou súčasťou posúdenia právneho. Podľa názoru žalobcu postup žalovaného ako aj jeho rozhodnutie nie sú v súlade so zákonnými ustanoveniami a trvá na tom, že žiadne dôvody na jeho prepustenie zo služobného pomeru neboli preukázané. Rozhodnutie krajského súdu považuje za vecne správne s tým, že súd posúdil vec správne aj po právnej stránke. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 15.12.2015) vo výške 64,53 € + režijný paušál vo výške 8,39 €, t.j. spolu vo výške 72,92 €.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nieje možné priznať úspech.

8. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

10. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

11. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. posudzuje, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok

skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

12. Odvolací súd vychádzajúc z dôvodov odvolania preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a v nadväznosti naň aj rozhodnutie žalovaného Č.p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie -personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 491 zo dňa 12.11.2010, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky, pretože porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

13. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. malo podľa žalovaného spočívať vtom, že žalobca dňa 14.12.2009 asi o 9.45 hod. v miestnosti určenej na prijímanie stránok v objekte OCP PZ Poprad počas výkonu štátnej služby a počas vykonávania administratívnych úkonov v konaní vo veci pobytu cudzincov na území SR prijal od A. W. W. krabicu žltej farby, o ktorej mu uviedla, že sa v nej ako dar nachádza žeň-šeň. Žalobca ďalej dňa 01.02.2010 v čase asi o 9.41 hod. v miestnosti určenej na prijímanie stránok v objekte OCP PZ Poprad počas výkonu štátnej služby a počas vykonávania administratívnych úkonov v konaní vo veci pobytu cudzincov na území SR prijal od A. W. W. krabicu, o ktorej obsahu mu na jeho otázku odpovedala, že je to ovocie. Krabicu žalobca odložil do skrine v miestnosti. Podľa názoru žalovaného žalobca týmto konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalovaný splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. odôvodnil tak, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom a svoje sily nevynaložil na ochranu práv a ochranu majetku občanov, ale naopak svojim protiprávnym konaním do týchto práv hrubým spôsobom zasiahol a to tým, že od inej osoby neoprávnene prijal nenáležitý materiálne plnenie a takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol oboznámený s nariadením ministra vnútra číslo 18/2008.

14. Úlohou odvolacieho, ako aj krajského súdu v preskúmvacom konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

15. Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. sú jednak: 1) porušenie služobnej prísahy, alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2) jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

16. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

17. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (ods. 2 cit. zákona č. 73/1998 Z.z.).

18. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

19. Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov

konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

20. Povinnosťou správneho orgánu je zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v či prospech svedčia. Stav veci sa musí zistiť súčasne presne, čo znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu vecí je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

21. Úlohou súdu vykonávajúceho prieskum rozhodnutia správneho orgánu nie je nahrádzať jeho činnosť, ale len preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia ako aj postupu, ktorý jeho prijatiu predchádzal. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru je potrebné, aby bolo žalobcovi dostatočne preukázané, že svojím konaním závažným spôsobom porušil základnú povinnosť a zároveň boli dodržané všetky jeho procesné práva.

22. Odvolací súd sa po oboznámení s obsahom administratívneho ako i súdneho spisu plne stotožnil s právnym záverom a dôvodmi rozhodnutia, ktoré sú prezentované v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu a v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. plne poukazuje na jeho znenie.

23. Zhodne s názorom krajského súdu ani podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nie je možné považovať za skutkovo podložené a súladné so zákonom. Súd prvého stupňa preto rozhodol v danej veci vecne správne, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vychádzajúc z obsahu predloženého spisu správneho orgánu odvolací súd zistil, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 238 ods. 4 zákona, t.j. podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému správny orgán dospel, nezodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia a uvažovania. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnymi závermi správnych orgánov oboch stupňov, že v administratívnom konaní bolo porušenie služobnej prísahy a zvlášť hrubé porušenie povinnosti riadne preukázané.

24. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti a doplnenie dôvodov rozhodnutia krajského súdu uvádza, že úlohou súdu vykonávajúceho prieskum rozhodnutia správneho orgánu nie je nahrádzať jeho činnosť, no napriek tomu súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. okrem iného posudzuje aj to, či správny orgán si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia a či zistil vo veci skutočný stav. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd zastáva názor, že žalovaným zistený skutkový stav opierajúci sa predovšetkým o záznamy získané použitím informačno-technických prostriedkov (nosiče DVD) nemožno považovať za skutkový stav zistený v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval splnenie podmienok na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. Odvolací súd nespochybňuje nezávislosť administratívneho konania vo vzťahu k trestnému konaniu a ani to, že protiprávnosť konania žalobcu v súvislosti s porušením služobnej prísahy, alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemusí dosahovať intenzitu trestného činu. Záver o porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti však musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu založeného na dôkazoch získaných zákonným spôsobom. Pokiaľ sa týka otázky prípustnosti použitia dôkazov získaných v trestnom konaní je potrebné vychádzať z ustanovenia § 238 zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré vzhľadom na demonštratívny výpočet do úvahy prichádzajúcich dôkazov nevylučuje ani použitie dôkazov získaných v trestnom konaní, konkrétne záznamov vyhotovených použitím informačno-technických prostriedkov ako dôkazu na účely konania o prepustení policajta. K námietke žalobcu, ktorý poukazoval na neprípustnosť použitia informačno-technických prostriedkov v administratívnom konaní odvolávajúci sa na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/29/2013 zo dňa 25.09.2013, resp. nález sp.zn. II.ÚS /5/2011-77, odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že k nariadeniu vykonania dôkazu použitím informačno-technických prostriedkov

nedošlo v administratívnom konaní ale v konaní trestnom a to na základe príkazu sudcu. Uvedené obmedzenie sa tak nevťahuje na hodnotenie tohto dôkazu v administratívnom konaní na účely posudzovania splnenia podmienok v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Odvolací súd musel prisvedčiť správnosti záveru krajského súdu, ktorý konštatoval nedôslednosť postupu žalovaného po zrušení prvotného rozhodnutia žalovaného (rozhodnutie Č.p.: SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17.02.2011) rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/19/2013 zo dňa 11.06.2013 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. V zmysle záväzného názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo potrebné, aby žalovaný odstránil nedostatky zisteného skutkového stavu tak, že v rámci opätovného prejednanía veci zistí obsah krabíc, ktoré žalobca prijal od A. W. W. a ich obsah vyhodnotí v nadväznosti na etický kódex príslušníkov PZ a porušenie služobných povinností. Argumentáciu žalovaného o nesplniteľnosti tejto požiadavky vzhľadom na to, že ide o druh veci podliehajúci skaze nemožno akceptovať, nakoľko táto skutočnosť žalovaného nezbavuje povinnosti rozhodnúť na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Pokiaľ žalovaný tieto skutočnosti nemohol náležite preukázať bolo jeho povinnosťou zohľadniť takto zistený skutkový stav aj v rozhodovacom procese. Záver žalovaného o prijatí nenáležitého plnenia žalobcom bol za tohto stavu predčasný a dôkazmi nepodložený. Za rozhodujúcu skutočnosť považuje odvolací súd, že žalovaný sa v konaní nevysporiadal s vytýkaným nedostatkom, keď nedoplnil spisový materiál o predpisy, z ktorých pri vydaní rozhodnutia vychádzal (rozkaz MV SR č. 63/2003 a Nariadenie Ministra vnútra SR č. 18 zo dňa 12.03.2008). Nedôslednosť postupu žalovaného pri objasňovaní skutkového stavu je nutné konštatovať aj vo vzťahu k otázke časovej identifikácie skutku a to z dôvodu neúplnosti údajov o dátume a čase spáchania skutku žalobcom na videozázname. Žalovaný tak rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bez toho, aby vytýkané nedostatky odstránil resp. zohľadnil v procese rozhodovania, čím svoje rozhodnutie zaťažil vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu.

25. Odvolací súd konštatuje, že uvedené pochybenia žalovaného viedli k nedostatočne zistenému skutkovému stavu, ktorého rozsah je na účely posúdenia splnenia podmienok v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. nepostačujúci. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby poskytnutej advokátom (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 15.12.2015) vo výške 64,53 € + režijný paušál vo výške 8,39 €, t.j. spolu vo výške 72,92 €.

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.